

ni's vergers flayrantes flors;
el camp resta solitari
i les ciutats en foscor.

Pertorba del cel la calma
el biplá i l'avió,
vomitant de llurs entranyes
psstilents gasos i foc.

El zepell bat les ales
enlairat com l'aligot,
lleansant damunt de la terra
incendis runes i mort.

El submarí peix gulafre
que viu de la mar al fons,
capbussa dins de ses aigües
homes vaixells i tresors.

El canó sega les vides,
com la dallà espigues d'or,
temples monuments i cases
plansons i arbres del bosc.

Trens i automovils recorren
com mals—esperits el mon,
portant pels que guerregen
les mortals municions.

I en mitg de tot La Creu Roja
amb éter i clariform
metges bayarts i desfiles,
jaussilis dels moribonds.

Per tot, se senten i oviren
ays, gemechs i estertors;
cangrenes, morts i agonies,
en horrible confusió.

Setze nacions en guerra,
no vegé mai l'antigor;
amb lletres de sanch l'història
servará tan trist recort.

Devant de tan gran desastre
del progrés fracàs i afront,
suspira tota la terra
sols l'infern salta de goig.

Plora el vell al fill que'n era
de sa vellesa consol,
nins i mares també ploren
al difunt pare i espós;
car lluiten com feres braves
Cain i Abel cos a cos
oblidant en llur fal·lera
vides, tractats, germanors.

Regina de pau Maria,
Verge santa dels Dolors,
condoleuvos de nosaltres
i aixugueu-lo nostre plor.

Feu que s'acabi la guerra,

que cessi tanta dissort;
que la Pau torni a la terra
amb nou esclat i ufanor.

Que'n avant sigui el programa
deis pobles i nacions,
apagant tot l'egoisme
del funest i fatal jo.

Doneuvos ja l'abrasada
guerrejants de cada host,
no enrogiu ja mes la terra,
de vostra sanc i valor.

Somatenes de Catalunya
us sobra eony i rahó
al ficar en les senyeres
aquestos laconichs mots:
«Pau, pau, sempre pau». Tal es
l'ideal suprem i hermós,
qu'enalteix a tots els homes
omplint de goig tots els cors.

FELIX PARADEDA Pbre.

Malgrat juny de 1918.

SECCIÓ LOCAL

El nombre vinent de «**BONA LLEVOR**» serà extraordinari i dedicat a nostre aimantíssim Prelat

¡Compreu-io malgratencs!
¡Valdrá només 10 céntims!
Se ven en els estancs de la vila.
Salvador Cornellá Blanes.
Joan Valls.-Carrer de l'Esglesia. = Calella

Publicacions rebudes.—Catalana, amb espléndit text. Lectura Popular número 266 amb xistosos «quadros a la ploma» del fecond escriptor Simón Alsina i Clos.

La Novel·la Nova amb «Cops de ploma» del pulcre Joaquim Bui-gas, i Noves Cançons i Poesies del immortal Josep A. Clavé. Totes elles se fan recomenables als bibliofilistes i aimants dels cants populars.

◆◆ *Mi Breviario.*—Aquest llibre de devoció arribat a nostres mans es sens dubte un tresor que no deuria mancar en cap casa cristiana. De ell ha dit el Pontifex actual Benet XV «es un guia segur i valuós de santificació per els catòlics». Tots els prelats d'Espanya en lletres adreçades a son editor don Lluís M.ª Salvador, es desfan en elógis d'aquest manual litúrgic els mes complet e integral. Es un resúm de pietosos exercicis, de plátiques sagrades i de cants reli-

giósos que omplena las necessitats dels fidels en llurs practiques de pietat correspongüentes a la varietat del temps i festes de l'any. Una difusió ben ampla d'aquest nou devocionari produiria molts fruits de santificació en les ánimes, per lo que recomaném la sua adquisició, conforme al anuaci de venda que insertém en la darrera plana del periódic.

◆◆ Dies passats en plé dia fou robada la casa del Sr. Mora de plassa, emportant-se segons diuen, robes, alhages i algún diner.

◆◆ Diumenge a les 11 del matí, del pati de casa'n Antonet Magf, desaparagué la bicicleta de dit senyor.

◆◆ Els tarrasants tots, se queixen de veure espigolats els fruiterars i esplets, i els lladragots tranquils, i campant per sos respectes, sens caure en mans de l'autoritat. No cal badar.

◆◆ Hermosa festa eucarística es la que tingué lloc a la tarda de passat diumenge en la capella i grandió jardí de la casa convent dels P. P. Maristes francesos establerts en nostra vila i en la que hi assistiren galanament convidades varies distingides families. L'ornamentació feta amb gran gust en els caminets del jardí, i la pompa i sumptuositat magestática desplegada en el culte, esquetén molt be a la Magestat Infinita del Deu de la Blanca Hostia.

Des d'aquestes columnes els hi